

A MAGÁNYRÓL ÉS EGYÉB HANGOKRÓL

Elvitte a napokat a villám
A mennydörgés ideje van
Az időket szétválasztó
Fehér mennydörgéseké
A hernyókat hozó
Vörösöké
A fényre csábító
Sárgáké

Elvitte a napokat a villám
A mennydörgés ideje van
Sós szemeidből mint *egy serpenyőhold*
Redves lábaimból a semmibe
A legjobb borral lelocsolt vétkeinkből
A sírokban felejtett szavakból

Elvitte a napokat a villám
A mennydörgés ideje van
A fehér, vörös és sárga mennydörgéseké
És a zöldeké, a kékeké és a feketéké is egy kicsit
Gondolathamuból

VÁRAKOZVA

Egész életünkben várunk
Várunk a boldogságra
Várunk a szerelemre
Megváltásra várunk
Egészségre
Valamire várunk folyton
Sorban állunk, hogy megfizessük mások örültségeit
Várunk egy országra, ami nincs
Nemlétező városokra várunk
Hogy megfizessünk végre a magányért
Egész életünkben várunk
Hogy együnk, igyunk, elpárologjunk
Egész életünkben várunk
Egy gyors és nyugodt halálra
Tudva, hogy mégis hiába vártunk

(Fordította: Halmosi Sándor)